

155**REZOLUCJA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 21 lutego 2007 r.

w sprawie uwolnienia Aleksandra Kazulina

Senat Rzeczypospolitej Polskiej domaga się uwolnienia białoruskiego opozycjonisty i kandydata na prezydenta w ostatnich wyborach — Aleksandra Kazulina.

Od marca 2006 r. przebywa on w więzieniu, skazany na 5,5 roku pozbawienia wolności za „chuli-gaństwo” i „organizowanie zgromadzeń, które łamią porządek publiczny”. Niezależnie od rodzaju stawianych mu zarzutów Senat Rzeczypospolitej Polskiej traktuje Aleksandra Kazulina jako więźnia sumienia. Bardzo surowy wyrok oraz warunki, w jakich przebywa uwięziony, stanowią kolejny dowód represyjności białoruskiego wymiaru sprawiedliwości, szczególnie wobec środowisk demokratycznej opozycji, oraz łamania podstawowych praw człowieka.

Aleksander Kazulin nie może regularnie widywać się z najbliższą rodziną. Mimo złego stanu zdrowia uwięzionego władze nie dopuszczają do niego przed-

stawiciele Międzynarodowego Czerwonego Krzyża ani wybranego przez niego lekarza.

Aleksander Kazulin prowadził od 20 października 2006 r. do 11 grudnia 2006 r., czyli przez 53 dni, głódówkę protestacyjną, pragnąc zwrócić uwagę społeczności międzynarodowej na sytuację na Białorusi.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w uchwale z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie sytuacji Polaków na Białorusi, a także przytaczając się do wszystkich apeli rządów oraz międzynarodowej opinii publicznej na rzecz poszanowania praw człowieka, zwraca się do władz białoruskich o niezwłoczne uwolnienie Aleksandra Kazulina i innych więźniów politycznych.

Rezolucja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *B. Borusewicz*

156**UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 lutego 2007 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Senatu

Art. 1. W uchwale Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. — Regulamin Senatu (M. P. z 2002 r. Nr 54, poz. 741, z 2004 r. Nr 15, poz. 232 i Nr 18, poz. 302, z 2005 r. Nr 65, poz. 894, Nr 71, poz. 975 i Nr 84, poz. 1201 oraz z 2006 r. Nr 21, poz. 232, Nr 36, poz. 392 i Nr 85, poz. 859) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Senat wybiera i odwołuje:

- 1) dwóch senatorów do składu Krajowej Rady Sądownictwa,
- 2) dwóch członków Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.”;

2) w art. 93 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Senator może udzielić poparcia co najwyżej jednemu kandydatowi do Krajowej Rady Ra-

diofonii i Telewizji, dwóm kandydatom do Krajowej Rady Sądownictwa, dwóm kandydatom do Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz trzem kandydatom do Rady Polityki Pieniężnej.”;

3) w art. 96 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Odwołanie członków organu państwowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1, może nastąpić na złożony do Marszałka wnioski grupy co najmniej 7 senatorów. Do wniosku dołącza się uzasadnienie.
2. Odwołanie członków organów państwowych, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, następuje wyłącznie w przypadkach określonych w odpowiednich ustawach. Marszałek Senatu przedstawia Senatowi projekt uchwały w tej sprawie.”.

Art. 2. Niezwłocznie po ogłoszeniu ustawy z dnia 14 lutego 2007 r. o zmianie ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944—1990 oraz treści tych dokumentów i ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 25, poz. 162) Marszałek Senatu ustali i poda do wiadomości senatorów początek i koniec terminu na składanie wniosków w sprawie wyboru poszczególnych osób w skład Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Naro-

dowi Polskiemu, tak aby okres składania wniosków był nie krótszy niż 14 dni.

Art. 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z tym że przepisy art. 92 ust. 1 oraz art. 96 ust. 1 i 2 uchwały, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą uchwałą, stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 2.

Marszałek Senatu: w z. *M. Płażyński*

157

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 lutego 2007 r.

o potrzebie budowy atmosfery wychowawczej w Polsce

Wydarzenia ostatnich miesięcy z dramatyzmem i mocą uwydatniły potrzebę refleksji nad problemami wychowawczymi, dotyczącymi młode pokolenie. Dotyczą one najczęściej młodzieży gimnazjalnej i zapewne z tego powodu cała uwaga społeczna koncentruje się wokół spraw szkoły.

Jako Senat Rzeczypospolitej Polskiej przypominamy, że wychowanie młodego pokolenia jest obowiązkiem całego społeczeństwa, wszystkich obywateli, wszystkich instytucji państwa. Wychowanie jest zintegrowanym i wszechobecnym procesem, który odbywa się przede wszystkim w domu, szkole i kościele, ale także na ulicy i w autobusie, w sklepie i miejscu pracy.

Aby dobrze wychować młode pokolenie potrzebna jest atmosfera wychowawcza w państwie, czyli zgoda społeczna na dobre wychowanie, na priorytet tego zadania w społeczeństwie i państwie.

Należy zwrócić uwagę na ogromną rolę mediów i ich wpływ na dzieci i młodzież. Konieczne jest bardziej odpowiedzialne dobieranie emitowanych treści, szczególnie filmów, w których obecnie tak dużo jest przemocy i braku moralności. Pozytywne przykłady nie mają należytego miejsca i szacunku. Elementy te tworzą społeczny wzór do naśladowania, szczególnie przez ludzi młodych. Kolejnym bardzo ważnym czynnikiem jest przykład osobisty, w tym przede wszystkim rodziców, nauczycieli i księży, ale także polityków i wszystkich innych obywateli.

Dopiero w tym miejscu należy wymienić szkołę jako bardzo ważne ogniwo, obok rodziny i kościoła. W szkole, podobnie jak w domu, wszystko ma wpływ na wychowanie: nauczyciele i woźni, wygląd klasy i stan pomocy naukowych, ale przede wszystkim przy-

kład osobisty nauczycieli. Bardzo ważna w szkole jest obecność księdza, nie tylko na katechezie.

Jest dziś ogromna potrzeba zrozumienia ludzi młodych — całego pokolenia i każdego z osobna. Należy pochylić się nad ich problemami, nad radościami i smutkami, zapytać o ich szansę na dziś i na jutro. Zapytać, czy mają propozycję zajęć po zakończeniu lekcji, czy mają z kim porozmawiać, czy ich agresja nie jest krzykiem rozpacz i samotności?

W dziecku jest dużo dobra, a dorastając, coraz częściej styka się ze złym przykładem swego otoczenia. Jeśli spróbujemy to otoczenie zmienić, jeśli zbudujemy atmosferę wychowania w społeczeństwie, wówczas na pewno dobre wychowanie naszego czasu będzie na miarę pokolenia Jana Pawła II.

Zwracamy się z gorącym apelem do całego społeczeństwa: do rodziców i wychowawców, do nauczycieli i księży, do polityków i pozostałych obywateli — bądźcie dobrzy dla młodzieży, dostrzeżcie ją i jej problemy, próbujcie zrozumieć, dajcie dobry przykład!

Jako Senat Rzeczypospolitej Polskiej w swoich działaniach legislacyjnych będziemy podejmowali sprawy młodego pokolenia, w tym szczególnie rozwiązania wspierające rodziny i dobrą edukację, przyjazne media i aktywnych wychowawców oraz miejsca pracy dla młodzieży.

Zbudujmy wspólnie w Polsce atmosferę wychowawczą, na dziś i dla przyszłych pokoleń!

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: w z. *M. Płażyński*